

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Quis dispenset in hac irregularitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Si ordinatus regularis, sed suspensus ab executione Ordinatus ante le-
gitimam Quod si fungatur Ordine sic suscepito, fiet irregularis per Bullam Pij II. Vide Nauarr. num. 242.
atatem, & extra statu. Hæc tamen Bulla non videtur adhuc vbique re-
ta tempora, cepta, vt notat Fumus. Saltem si quis bonâ fide
Ordine sic suscepito fungatur, non fiet irregularis,
vt notat Couar. supr.; & Nauar. in Capit. Accepta,
in solutione oppositionis octauæ, nu. 34. Ratio
est, quia illa Extravagans requirit, vt quis cum
presumptione ministret. Nec obstat Bulla Sixti V.
quia reuocata est ad limites iuris cōmuniis à Gre-
gorio XI V. præterquam vbi tangit simoniacos;
ibi enim in suo vigore relista est.

Dico Quartò: Qui duos Ordines sacros simul
suscepit, suspensus est a posterioribus. Vide Nauar.
cap. 25. n. 71. Idem dicendum de eo, qui quatuor
Minores, & Subdiaconatum eodem die temerario
ausu recipit, vt habetur Capitulo 2. De eo qui fur-
tiū Ordines suscepit. Secùs est, Si Episcopus illum
ad hoc inuitet, & ipse bona fide recipiat; quia
Canon requirit ausum temerarium.

Dico Quintò: Qui per saltum ordinatur, est
suspensus ab Ordine sic suscepito. Quod si nō mi-
nistrauerit in illo, Episcopus potest dispensare, vt,
postquam Ordinem relictum suscepit, ministeret.
Ita Concilium Trident. sess. 23. cap. 14. Quod si
ministrauerit ante dispensationē, fit irregularis, in
qua irregularitate solus Papa dispensat; vt collig-
itur eodem loco: quod intellige, si delictum est
notorium; si enim est occultum, potest etiam dis-
pensare Episcopus per facultatem ei concessam
sess. 24. cap. 6.

D V B I V M I V.

Vtrum, quando quis suscipiendo Ordinem Pres-
byteratus ante legitimam atatem, vel extra
statuta tempora, incurrit suspensionem, fiat
irregularis, si celebret cum Episcopo?

³² Non fit ir-
regularis.
Eis Episco-
pus addat
excommu-
nicationem.

V Idetur enim fieri irregularis, quia vtitur
Ordine sacro, à quo est suspensus.
Respondeo: Non fieri irregularem. Ratio est:
Nam suscepit Ordinis, & illa celebratio cum
Episcopo censentur vnu actus: celebratio enim
est necessariò annexa; vnde solùm incurrit sus-
pensionem.

Idem dicendum, Si Episcopus sub pena exco-
municationis prohibeat, ne quis cum aliquo Ca-
nonico impedimento ordinetur. Si enim contra
huiusmodi præceptum cum impedimento ordi-
neris, incurreas quidem excommunicationem, non
tamen irregularitatem celebrando in illa excom-
municatione cum Episcopo. Secùs vero, si poste
celebres; tunc enim fies irregularis. Ita commu-
niter recentiores.

C A P V T VII.

De Irregularitate ex defectus
corporis?

D V B I V M I.

Quis defectus corporis faciat Irregularitatem?

R Espondeo & Dico Primò, Omnis defectus
corporis, & omnis deformitas reddit homi-

nem irregulararem, quæ facit, vt nequeat decorè. Si nequeas
sacrum ministerium obire. Quis autem talis defec-
tus sit, Episcopi est in dubio arbitrari. Sic ca-
rens altero oculo est irregularis, quia est notabi-
lis deformitas; fecis vero si solùm careat aspe-
ctu alterius oculi sive dextri sive sinistri, quia id
exterius non est notabile, & facile in celebrando
potest ita se aptare, vt nulla sit indecentia. Ita
Nauarr. num. 199.

Huc referendi sunt Epileptici, id est, qui mor-
bum caducum patiuntur, qui nunquam possunt
ordinari: si autem post ordinationem incident,
non possunt offerre, quamdiu est periculum rela-
bendi. Vide Nauarr. nu. 203.

Dico Secundò: Si quis sibi membrum per cul-
pam abscedit, est irregularis, etiamsi talis defec-
tus non impediret vium Ordinis, nec adserret
notabilem deformitatem. Ratio est, Quia est
mutilator.

Dico Tertiò: Cui inuito ab alio membrum
abscissum est, non est irregularis, etiamsi id ob cul-
pam paclus sit, nisi inde sit notabilis deformitas &
ineptitudo. Est contra Nauar. n. 198. & quosdam
alios; sed tenet multi recentiores: nusquā enim
in Iure, id est expressum: vt si ab hoste vel inimi-
co sis mutilatus ob factam illi iniuriā; si in duello
sis mutilatus; si à marito adulteræ inuentus in a-
dulterio sis mutilatus. Quod si à judice sis mutila-
tus per sententiam; non tam es irregularis ob mu-
tilationem, quam ob infamiam iuris, quam per
sententiam incurristi.

Dico Quartò: Qui sibi partem digiti abscedit
ex indignatione per culpam, quamvis per hoc non
sit factus inhabilis ad celebrandum, est tamen ir-
regularis. Patet ex Capitulo Qui partem, dist. 55.
Idem dicendum de eo, qui sibi ex culpâ alterius
membrini partem abscedit. Hoc tamen est limitan-
dum, quando notorium est, cum hoc culpabili-
ter fecisse. Vide Couarr. p. 1. num. 6. & Nauarr.
num. 198.

Dico Quintò: Qui alteri digitum abscedit vel
pollicem, vel auriculas, non est irregularis, etiamsi
alter ob inhabilitatem ad Eucharistiam tractan-
dam factus sit irregularis. Est communis Canon-
istarum. Ratio est, quia non abscedit membrum;
digitus enim non est membrum, sed pars membra;
auris etiam membrum non est, sed ornamentum.
Membrum enim dicitur, quod per se integrâ ali-
quam functionem habet.

D V B I V M II.

Quis dispensat in hac Irregularitate?

D Ico Primò: Solus Papa dispensat super ir-
regularitate, quæ prouenit ex notabili cor-
poris deformitate, vel epilepsia, & similibus. Na-
uarrus num. 200.

Dico Secundò: Solus etiā Papa dispensat in ir-
regularitate, quæ ex abscissione partis membra,
orta est. Ratio est, quia hæc nascitur ex delicto
notorio: si enim ea mutilatio fieret ex delicto oc-
culto, cùm non sit mutilatio membra, sed partis
membrini, non induceret irregularitatem.

Dico Tertiò: Episcopus potest dispensare cum
eo, qui sibi fecit abscondi membrum, putans obfe-
quiū se præstare Deo, modo defectus sit occultus.
Patet Capitulo Significavit, De corpore vitiatis.
Vide Couarr. 1. p. in principio nu. 6.

CAPVT